

In Memoriam

Mató Imre építész

1940-2017

**Búcsúztatása 2017. augusztus 4-én pénteken 10:30 órakor lesz
Budapesten, a Farkasréti temető 1. ravatalozójában.**

Emlékét megőrizzük. Nyugodjék békében!

Életútja:

1940.09.21-én született Tiszafüreden

Középiskolai tanulmányait a tiszafüredi Gimnáziumban végezte.

Eközben, 1959-ben kőműves szakmunkás bizonyítványt szerzett kiváló eredménnyel.

1960-1966 között végezte egyetemi tanulmányait a Budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem, Építészmérnöki Karán, ahol okleveles építészmérnöki diplomát kapott.

1967-1996 Gyöngyösre költözve a rendszerváltásig a gyöngyösi Mátravidéki Építő és Szakipari KTSz-nél, majd ezt követően a Mátravidéki Építőipari Kft vezetőjeként vállalkozó tervezőként és kivitelezőként dolgozott.

1987-ben építészeti és tartószerkezeti vezető tervezői jogosultságot szerzett az Építésügyi és Városfejlesztési Minisztériumtól.

1997-től a Mató Építész Kft. vezetőjeként tervezőként és kivitelezőként tevékenykedett.

1990-es évek végétől rendszeresen részt vett a szakmunkás tanulók vizsgáztatásában is.

Főbb munkái:

A Mátravidéki Építő és Szakipari KTSz tervező irodájának vezetőjeként lakóépületek, társasházak, ipari épületek tervezése (Gyöngyösön: Kálvária part, Kócsag u, Fecske u, Aranyas u, Gólya út, Kossuth utcai, Zöldhíd u-i társasházak tervezése, Ipari épületei: Kenyérgyár utcai faipari üzem tervezése.)

Egyéni tervezése során, főként Gyöngyösön és környékén számtalan családi ház tervezése és a BBraun gyöngyösi üzem bővítésének tervezése és kivitelezése fűződik nevéhez.

A tervei megvalósulásánál mindvégig tevékenyen részt vett, törekedett az igényes megvalósításra.

Közösségi tevékenysége:

A kilencvenes években aktívan vett részt az Építész Kamara kezdeti szervezésében.

1997-től a Heves Megyei Építész és a Mérnöki Kamarák tagja volt.

2002-2006 között a Heves Megyei Építész Kamara megválasztott felügyelő bizottságának tagja.

A Magyar Építőművészek Szövetségének szintén aktív tagja volt.

Részt vett Gyöngyös Város Építészeti-műszaki tervtanácsa munkájában, hozzáértő, értékes véleményével segítette a tervtanácsot és a tervezőket. Mindenkivel megértő, türelmes, segítőkész volt. Szakmailag megfontolt, jól felkészült, és kollegiálisan együttműködő embert tiszteltünk benne.

A magyarság történelmével, történetével szívesen foglalkozott, kapcsolatot tartott már a 70-es években Erdély magyar íróival.

A református egyházi munkában Gyöngyösön sokáig presbiterként, majd gondnokként vett részt, ahol a műemléki templom, mellett a parókia, lelkész- és kántorlakások felújítását is teljes szívvel és szakmai hozzáértéssel vezette. Emellett a Gyúrói Református Templom felújítása is az ő nevéhez fűződik.

Kerepesre költözve és az ottani református missziói gyülekezethez csatlakozva tervei között szerepelt egy új templom építése. Sajnos egy éven át tartó súlyos betegségével küzdve erre már nem került sor.

Életének 77. évében méltósággal viselt szenvedései között, családjában körében elhunyt.

Gyászolja családját: felesége, két gyermeke, hét unokája.